

РЕШЕНИЕ

№ 415

гр. Перник, 15.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание, проведено на шестнадесети септември две хиляди и двадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИВАЙЛО ИВАНОВ**ЧЛЕНОВЕ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА****СИЛВИЯ****ДИМИТРОВА**

при секретаря А.М. и участието на прокурор Бисер Ковачки от Окръжна прокуратура – Перник, като разгледа докладвано от съдия Димитрова административно дело **№ 273** по описа на съда за **2020** година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 185 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по протест на прокурор от Окръжна прокуратура – Перник против разпоредбите на чл.22, чл.28, чл.49, ал.1 и ал.7, чл.50, чл.51, чл.56 и чл.65, ал.1, ал.2, ал.3 и ал.5 от Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на община Радомир, приета с Решение № 1 от 31.01.2014 г. на Общински съвет – Радомир.

Излагат се доводи за незаконосъобразност на посочените текстове от подзаконовия нормативен акт, поради противоречието им с материалноправните разпоредби на нормативни актове от по-висока степен и по-конкретно на ЗМДТ. Твърди се следното:

- относно разпоредбата на чл.22, ал.1 и ал.2 от действащата Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на община Радомир /Наредбата/:

Твърди се, че разпоредбата на чл.22, ал.1 и ал.2 от действащата Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на община Радомир /Наредбата/ е незаконосъобразна по аргумент от чл.28, ал.1 и ал.2 от ЗМДТ, тъй като първата алинея на чл.22 от Наредбата въвежда задължение за плащане на данъка върху недвижимите имоти на две равни вноски в срокове от 1 март до 30 юни и до 30 октомври на годината, за която е дължим, а втората алинея на същия член е с благоприятстващ характер и предвижда отстъпка от 5 на сто на предплатилите в периода от 1

март до 30 април данъка за цялата година. Сочи се, че съобразно чл.28, ал.1 и ал.2 от ЗМДТ законодателят не е предвидил най-ранен момент за плащане на данъка на вноски, както и за предплащането му с отстъпка от 5 на сто, а с определянето на начална дата местният орган е установил рестрикция за извършване на плащането, което не е оправомощен да направи. Същевременно с определянето в чл.22, ал.1 от Наредбата на крайна дата 30 октомври отново е нарушена разпоредбата на чл.28, ал.1 от ЗМДТ, която предвижда краен срок за плащане на втората вноска 31 октомври;

- относно разпоредбата на чл.28 от Наредбата:

Твърдението е, че чл.28 от Наредбата по аргумент от разпоредбата на чл.22 от ЗМДТ /обявена за противоконституционна със съдържанието ѝ съгласно редакцията от ДВ бр.98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г. с Решение на КС № 4/09.04.2019 г./ следва да се съобрази с диспозитива на Решение на КС № 22/31.10.1995 г. по к.д. № 25/1995 г. съобразно което „когато КС обяви за противоконституционен закон, с който се отменя или изменя действащ закон, последният възстановява действието си в редакцията преди отмяната или изменението от влизане в сила на решението на съда“. Сочи се, че в настоящия случай, при преценката за законосъобразност следва да се държи сметка за чл.22 от ЗМДТ с „възстановено съдържание“ – „Общинският съвет определя с наредбата по чл.1, ал.2 размера на данъка в граници от 0,1 до 4,5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот“, тъй като законодателят фиксира еднакви граници при определяне размера на данъка върху недвижимите имоти, без да ги диференцира според вида на имота, местоположението и задължените лица. В този смисъл, определянето на различна данъчна основа, макар в пределите на чл.22 от ЗМДТ е извън правомощията на местния орган на власт;

- относно разпоредбите на чл.49, ал.1 и ал.7 от Наредбата:

В протеста се сочи, че чл.49, ал.1 и ал.7 от Наредбата противоречат на чл.54, ал.1 и ал.10 от ЗМДТ. В чл.54, ал.1 от ЗМДТ е посочено, че размерът на данъка се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, и се съобщава на данъчно задълженото лице. В този законов текст липсва задължение за собствениците на превозни средства, с определени изключения, да ги декларират пред общинската администрация, и е въведено задължение за самата общинска администрация служебно да събира необходимата ѝ информация.

Твърди се, че в чл.49 ал.1 от Наредбата е въведено задължение на собствениците на превозни средства да ги декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, в двумесечен срок от придобиването им, както и че в

Наредбата не са предвидени изключения от това правило. С тази разпоредба Общинският съвет е вменил на собствениците на превозни средства задължение, за което не съществува правно основание в закона. С това свое действие местният орган на власт е нарушил императивна законова разпоредба.

Сочи се също, че според чл.49 ал.7 от Наредбата, при подаване на декларацията по ал.1 собственикът на превозното средство представя документ за платения данък при придобиването му. От своя страна ЗМДТ, в чл.54, ал.10 предвижда представянето на такъв документ само в случаите, когато няма налична информация в общината за платения данък по чл.44. Въвеждането на задължение за представяне на документ за платен данък без изключения представлява вменяване на правна тежест, която няма законово основание.

- относно чл.50, ал.1 и ал.2 от Наредбата:

В протеста се излагат съображения за незаконосъобразност на тези разпоредби като противоречащи на чл.55, ал.1 от ЗМДТ. Твърди се, че според текста на Наредбата „за леките автомобили размера на данъка се определя съобразно мощността на двигателя, коригиран с коефициент в зависимост от годината на производство, както следва:

1. до 37 kW включително - 0,42 за 1 kW;
2. над 37 kW до 55 kW включително - 0,45 за 1 kW;
3. над 55 kW до 74 kW включително - 0,60 за 1 kW;
4. над 74 kW до 110 kW включително - 1,25 за 1 kW;
5. над 110 kW - 1,54 за 1 kW;

В зависимост от годината на производство данъкът се умножава със следните коефициенти:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство - над 14 години - коефициент 1, над 5 до 14 години включително - коефициент 1,5, до 5 години включително - коефициент 2,8”.

Същевременно, в чл.55, ал.1 от ЗМДТ е възприет друг начин на изчисляване на данъка, като за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т публичното вземане се състои от два компонента - имуществен и екологичен. От своя страна имущественият компонент е функция на стойност, определена според мощността на двигателя, умножена по коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила. Или по начина по който според общинската Наредба се образува размера на данъка, по силата на закона се формира само част от него.

- относно чл.51 от Наредбата:

Излагат се съображения, че по аргумент от чл.55, ал.2 от ЗМДТ се установява незаконосъобразност и в текста на чл.51 от Наредбата, тъй като с последната не са наложени каквито и да е изисквания и/или характеристики на тази категория ППС, което води до извод, че разпоредбата важи за всички видове ремаркета.

Напротив, разпоредбата на чл.55, ал.2 от ЗМДТ не се отнася за ремаркетата въобще, а само за определена категория такива, които са за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т.

- относно чл.56 от Наредбата:

В протеста се сочи несъответствие между разпоредбата на чл.56 от Наредбата и тази на чл.55, ал.6 от ЗМДТ, тъй като в закона се определя размер на данъка единствено за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т, а в съответния текст на Наредбата не е предвидена долна граница на технически допустимата максимална маса, поради което с предвидения размер на данъка следва да се облагат всички товарни автомобили с технически допустима максимална маса до 12 т. Същевременно размера на данъка предвиден в чл.55, ал.6 от ЗМДТ е от 10 до 30 лв. за всеки започнати 750 кг. товароносимост, в противоречие на което Наредбата определя размер за всеки започнат тон товароносимост.

- относно чл.65, ал.1, ал.2, ал.3 и ал.5 от Наредбата:

С чл.65, ал.1 от Наредбата е предвидено облекчение на определеното данъчно задължение за превозни средства с мощност на двигателя до 74 kW включително, които са снабдени с действащи катализаторни устройства, макар да не съответстват на екологичните категории „Евро 3“, „Евро 4“, „Евро 5“, „Евро 6 и „EEV“. Такава възможност обаче законодателят не е предвидил в сега действащия чл.59 от ЗМДТ с отмяната на ал.1 от този член, в сила от 01.01.2019 г. /ДВ бр. 98 от 2018 г./, поради което и органа на местната власт не е компетентен да предостави такива облекчения с Наредбата.

Съобразно действащата разпоредбата на чл.59, ал.2 от ЗМДТ за мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително намаление на определения размер на данъка е предвидено в размер на 20 на сто за съответстващите на екологична категория „Евро 4“ и 60 на сто за тези съответстващи на екологични категории, по-високи от „Евро 4“. В нарушение на законовия текст разпоредбата на чл.65, ал.2 от Наредбата предвижда облекчаване на тежестта и за мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, отговарящи и на по-ниска екологична категория от предвидената в закона, а именно „Евро 3“. като същевременно вместо намаление на данъка от 20 на сто е предвидено намаление от 50 на сто за съответстващите на екологична категория „Евро 4“. По този начин незаконосъобразно е разширен кръга на ползващите намаление на данъка и същевременно е завишен размерът на това намаление.

В разпоредбата на ал.3 на чл.65 от Наредбата е предвидено намаление на определения размер на данъка за автобусите, товарните автомобили, влекачи за ремарке и седлови влекачи без разграничение в тонажа на технически допустимата максимална маса относно автобусите и товарните автомобили, каквато е

предвидена в чл.59, ал.3 от ЗМДТ, която се отнася за тези с технически допустимата максимална маса над 3,5 тона. Разпоредбата на чл.59, ал.3 от ЗМДТ изисква още съответствие на двигателите на изброените превозни средства с екологични категории не по-ниски от „Евро 4“, в нарушение на което чл.65, ал.3 от Наредбата допуска намаление на определения данък и за съответстващите на екологична категория „Евро 3“. Същевременно в същия текст от Наредбата незаконосъобразно е завишен размерът на намалението на определения данък за посочените превозни средства, съответстващи на екологична категория „Евро 4“, като е определен на 40 на сто вместо предвидения от законодателя 20 сто.

По аргумент от чл.59 и чл.54 ал.1 от ЗМДТ незаконосъобразност е налице и в разпоредбата на чл. 65, ал. 5 от Наредбата. Този текст от Наредбата в несъответствие с нормите на чл.59 и чл.54, ал.1 ЗМДТ въвежда задължение за данъчнозадължените лица да удостоверяват екологичните категории „Евро 3“, „Евро 4“, „Евро 5“, „Евро 6“ и „EEV“, чрез представяне на документ, от който да е видно съответствието на превозното средство с определената от производителя екологична категория. В разпоредбата на чл.59 ЗМДТ /последна редакция/ липсва изрично уредено такова задължение за данъчнозадължените лица, а изводимо от последната редакция на чл.59, ал.5 ЗМДТ, която е приведена в съответствие с установената в чл.54, ал.1 ЗМДТ нова уредба за определянето размера на дължимия данък, когато в регистъра по чл.54, ал.1 няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория. Очевидно е, че разпоредбата на чл.65, ал.5 от Наредбата местният орган на власт в лицето на ОбС - Радомир е пропуснал да приведе в съответствие с настъпилите в чл.54, ал.1 и чл.59 ЗМДТ законодателни промени.

Въз основа на изложеното в протеста и предвид материалната незаконосъобразност на протестираните текстове от Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на община Радомир, приета с Решение № 1 от 31.01.2014 г. на Общински съвет – Радомир, предложението на Окръжна прокуратура – Перник е същите да се отменят като незаконосъобразни.

В проведените съдебни заседания на 01.07.2020 г. и 15.09.2020 г. вносителят на протеста Окръжна прокуратура – Перник се представлява съответно от прокурор Росица Ранкова и прокурор Бисер Ковачки. Те поддържат предложението и пледират за отмяна на атакуваните разпоредби като незаконосъобразни. Претендират присъждане на направените съдебни разноски.

Ответникът по протеста: Общински съвет - Радомир, не изпраща процесуален представител в съдебно заседание. Председателят му изпраща Писмо вх. № 2431/19.08.2020 г., в което сочи, че действащата Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на община Радомир е създадена и съобразена със Закона за местните данъци и такси, а също така и

актуализирана в съответствие с последващите законодателни промени в нормативния акт от по-висок ранг. Излага подробни съображения в тази посока. Прилага административната преписка по приемане на наредбата и последващите наредби за изменение и допълнение на същата.

Административен съд – Перник, в тричленен състав, след като прецени доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено следното:

По допустимостта:

Протестът е насочен срещу подзаконов нормативен акт по смисъла на чл.75, ал.1 от АПК, във връзка с чл.76, ал.3 от АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност и относно отделни негови разпоредби, съгласно чл.185 от АПК. Упражняването на това право не е обвързано с преклузивен срок, съгласно чл.187, ал.1 от АПК.

Оспорва се подзаконов нормативен акт, тъй като Наредбата съдържа административноправни норми, отнася се до неопределен и неограничен брой адресати, спрямо които има многократно правно действие, като издадена по прилагане на закон или подзаконов нормативен акт от по-висока степен /арг. от чл.75, ал.1 и ал.2 от АПК/ и конкретно – за прилагане на отделни разпоредби на нормативен акт от по-висока степен, в случая: ЗМДТ.

Подзаконовите нормативни актове могат да се оспорят изцяло или в отделни техни разпоредби, както е в случая, без ограничение във времето, съгласно чл.187, ал.1 във връзка с чл.185, ал.1 от АПК.

Протестът е подаден от прокурор, който по реда на чл.186, ал.2 от АПК може да оспори подзаконов нормативен акт винаги когато прецени, че той или отделни негови разпоредби са незаконосъобразни /чл.16, ал.1, т.1 от АПК/, тъй като по презумпция всеки незаконосъобразен административен акт рефлектира негативно върху обществения интерес.

В изпълнение на изискването на разпоредбата на чл.188 във вр. с чл.181, ал.1 и ал.2 от АПК оспорването е съобщено чрез обявление в Държавен вестник, бр. 51/05.06.2020 г., копие от обявлението е поставено на информационното табло на Административен съд – Перник, като същото е изпратено и за публикуване на интернет страницата на Върховния административен съд.

Като взе предвид изложеното в протеста, депозираната по делото административна преписка и действащата Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на община Радомир, съдът намира, че у вносителя не е налице правен интерес от оспорване разпоредбите на чл.22, чл.49, ал.1 и ал.7, чл.50, ал.1 и ал.2, чл.51, чл.56 и чл.65, ал.1, ал.2, ал.3 и ал.5 от Наредбата, поради което в тази част същият следва да бъде оставен без разглеждане, а производството по делото следва да бъде прекратено.

Съображенията са следните:

Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на община Радомир е приета с Решение № 1 от 31.01.2014 г. на Общински съвет – Радомир. Тя е изменяна и допълвана с Решение № 51 по Протокол № 7 от 26.01.2016 г., Решение № 238 от 29.09.2016 г., Решение № 183 по Протокол № 12 от 19.12.2017 г., Решение № 10 по Протокол № 1 от 29.01.2019 г., Решение № 9 по Протокол № 1 от 29.01.2019 г., Решение № 64 по Протокол № 4 от 11.04.2019 г., Решение № 57 по Протокол № 5 от 31.01.2020 г.

Протестираните разпоредби на чл.22, чл.49, ал.1 и ал.7, чл.50, ал.1 и ал.2, чл.51, чл.56 и чл.65, ал.1, ал.2, ал.3 и ал.5 от Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на община Радомир не са във вида, в който са оспорени и не съществуват в правния мир. Разпоредбите на чл.22 и на чл.49, ал.1 и ал.7 от първоначално приетата наредба са изменени с Решение № 51 от 26.01.2016 г. по Протокол № 7 от същата дата. Разпоредбите на чл.50, ал.1 и ал.2, на чл.51, на чл.56 и на чл.65, ал.1, ал.2, ал.3 и ал.5 са изменени с Решение № 10 по Протокол № 1 от 29.01.2019 г. За вносителя на протеста – Окръжна прокуратура – Перник, е отпаднал правния интерес от оспорването им, а с направените от компетентния орган изменения е постигнат целеният и от прокуратурата краен резултат.

Наличието на правен интерес е абсолютна процесуална предпоставка за съществуване правото на оспорване, за която съдът следи служебно, а липсата му е основание за недопустимост на производството. Предвид това и на основание чл.196 от АПК във вр. с чл.159, т.4 от АПК, протестът в тази му част следва да бъде оставен без разглеждане, а производството по делото - прекратено.

В частта, в която се оспорва разпоредбата на чл.28 от Наредбата протестът е процесуално допустим и следва да бъде разгледан по същество.

По фактите:

От представената по делото административна преписка по приемане на Наредбата и при извършени служебно справки на интернет страницата на Община Радомир, в частта за Общински съвет – Радомир, се установява следното:

На 05.12.2013 г., на интернет страницата на Община Радомир > Общински съвет – Радомир > проекти на наредби и правилници, е публикуван проект на Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на община Радомир, заедно с мотиви към него и указание към заинтересованите лица, че могат да представят мнения, становища и препоръки, на официалната интернет страница на община Радомир, на имейла на община Радомир или писмено в деловодството на общината.

С Докладна записка вх. № О-250/06.12.2013 г. /л.45/ кметът на община Радомир е внесъл предложение за приемане на Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на

община Радомир, към която са приложени проект на Наредбата, ведно с мотиви за приемането ѝ /л.46 и сл./. В мотивите са посочени причините, налагащи приемането ѝ, целите, които се поставят – регламентирането на еднакво съотношение между Наредбата и Закона за местни данъци и такси към настоящия момент, както и постигане на по-голяма стабилност и сигурност в приходите по бюджета на община Радомир; финансовите и други средства, необходими за прилагането на новата уредба – посочено е, че такива не са необходими; очаквани резултати от прилагането – постигане в дългосрочен план на гаранции и обезпечаване събираемостта на приходите в общинския бюджет, по-голяма гъвкавост при разходване на местните приходи, улесняване на гражданите при изчисляването на дължимите от тях данъци; анализ за съответствието на Наредбата с правото на Европейския съюз – посочено е, че проектът е разработен в съответствие с европейското законодателство. Към мотивите има забележка, според която на заинтересованите лица се предоставя възможност да направят своите предложения и становища по проекта на Наредбата в законоустановения 14-дневен срок от публикуването на предложението.

Докладната записка и проектът на Наредбата са разпределени с резолюция на председателя на ОбС – Радомир, на всички постоянни комисии /ПК/ към ОбС – Радомир за становища. След проведени заседания, положителни такива са представени от ПК „Стопанска политика, земеделие, гори, екология, устройство на територията, строителство, транспорт, приватизационен и следприватизационен контрол“ /л.60/, ПК „Устройство на територията, строителство и транспорт“ /л.64/, ПК „Обществен ред, законност, местно самоуправление и общинска собственост“ /л.67/, ПК „етика и конфликт на интереси“ /л.72/, ПК „Образование, наука, култура и духовни дейности“ /л.74/, ПК „Здравеопазване и социална политика“ /л.76/, ПК „Европейски, национални и други програми и проекти, работа с децата и младежта, спорт и туризъм“ /л.78/, ПК „Бюджет, финанси и инвестиционна политика“ /л.80/.

С Решение № 1 от 31.01.2014 г., взето по Протокол № 1 от редовно заседание на ОбС – Радомир, проведено на 31.01.2014 г. /л.44/, след обсъждане на докладната записка на кмета и становищата на постоянните комисии, Наредбата за определяне размера на местните данъци и такси в община Радомир е приета в присъствието на 18 от общо 21 общински съветници, с 18 гласа „за“, 0 „въздържал се“, и 0 „против“.

Наредбата е приета на основание чл.1, ал.2 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/. В § 4 от ПЗР на Наредбата е регламентирано, че тя влиза в сила на 01.01.2014 г. Текстът на Наредбата е удостоверен от председателя на ОбС – Радомир с подпис и печат.

Съгласно данните в представена по делото разпечатка от интернет страницата на Община Радомир, в раздел Нормативни

документи > Наредби > 2014 година, се намира „връзка“, именувана „Наредба за определяне размера на местните данъци и такси в община Радомир“. От служебна справка на интернет страницата на Община Радомир се установява, че към момента на справката, в съответния описан раздел, връзката е активна и препраща към текста на Наредбата. Няма данни обаче за датата на публикуването ѝ. От представена разпечатка от интернет сайта на общината /л.271 и сл./ се установява, че текстът е публикуван, което доказва, че е приведен до знанието на обществеността, но не може да се направи преценка за датата, на която е станало това.

Наредбата за определяне размера на местните данъци и такси в община Радомир е изменяна и допълвана с Решение № 51 по Протокол № 7 от 26.01.2016 г., Решение № 238 от 29.09.2016 г., Решение № 183 по Протокол № 12 от 19.12.2017 г., Решение № 10 по Протокол № 1 от 29.01.2019 г., Решение № 9 по Протокол № 1 от 29.01.2019 г., Решение № 64 по Протокол № 4 от 11.04.2019 г., Решение № 57 по Протокол № 5 от 31.01.2020 г. Същите са представени по делото заедно със съответните внесени от кмета на община Радомир докладни записки с поставени върху тях резолюции на председателя на ОбС - Радомир, проектите за изменение и допълнение на Наредбата, становищата на постоянните комисии и данни за публикуването на проектите и на окончателно приетите наредби на интернет страницата на община Радомир. Процесната разпоредба на чл.28 от Наредбата обаче е останала непроменена.

Горните обстоятелства се установяват от представената по делото административна преписка по приемане на Наредбата за определяне размера на местните данъци и такси в община Радомир и въз основа на извършени от съда служебни справки на интернет страницата на Община Радомир.

При така установените факти настоящият съдебен състав на Административен съд – Перник, като извърши по реда на чл.196, ал.1 от АПК във вр. с чл.168, ал.1 от АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения подзаконов нормативен акт на всички основания по чл.146 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Съдът е длъжен, да не се ограничава само до основанията, посочени от вносителя на протеста, а въз основа на представените от страните доказателства, да провери законосъобразността на оспорените разпоредби на административния акт на всички основания по чл.146 от АПК: липса на компетентност, неспазване на установената форма, наличие на съществено нарушение на административнопроизводствени правила, противоречие с материалноправни разпоредби, несъответствие с целта на закона.

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност е разпоредбата на чл.28 от Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на община Радомир. Тя е приета с

Решение № 1 по Протокол № 1 от заседание на ОбС – Радомир, проведено на 31.01.2014 г.

Относно компетентността на издателя на нормативния акт, част от който е протестираната разпоредба:

Общинските съвети, като органи на местното самоуправление на територията на съответната община, решават самостоятелно въпросите от местно значение, които законът е предоставил в тяхната компетентност /арг. от чл.17 от ЗМСМА/. Съобразно действащата вкл. към момента на приемане на наредбата нормативна уредба и конкретно чл.8 от ЗНА и чл.22, ал.2 от ЗМСМА, всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда, съобразно нормативните актове от по-висока степен, неуредени от тях обществени отношения с местно значение. Правомощието на ОбС – Радомир да приеме Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на община Радомир произтича от чл.1, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, на което основание Наредбата е приета /§1 от ПЗР на Наредбата/.

С оглед изложеното, както и предвид разпоредбата на чл.76, ал.3 от АПК, настоящият съдебен състав намира, че ОбС – Радомир е материално и териториално компетентният орган, разполагащ с правомощието да уреди обществените отношения с местно значение във връзка с условията, реда и границите на местните данъци, постъпващи в общинския бюджет, като издаде подзаконов нормативен акт с такова съдържание. Предвид това не е налице основание за отмяна на протестираната разпоредба на нормативния административен акт по смисъла на чл.146, т.1, във връзка с чл.196 от АПК.

Относно формалната законосъобразност на оспорения нормативен акт, в частност на протестираната разпоредба:

Като структура, форма и обозначение на съдържанието Наредбата като цяло отговаря на изискванията на ЗНА и Указ № 883 от 24.04.1974 г. за прилагане на ЗНА. Спазена е изискуемата от закона специална форма. При приемането на Наредбата са съобразени изискванията на чл.24, ал.1 от Указ № 883 от 24.04.1974 г. във връзка с чл.75, ал.3 от АПК – посочен е видът на акта – наредба, определен е главният му предмет – отношенията, свързани с размерите на местните данъци, постъпващи в общинския бюджет, авторът на акта – ОбС – Радомир.

В Наредбата е посочено правното основание за издаването ѝ, каквото е изискването на чл.75, ал.4 от АПК. Не е съобразено изискването на чл.24, ал.2 от Указ № 883 от 24.04.1974 година за номериране на акта. Последното се явява порок на формата, който съдебният състав не оценява като съществен, поради което се приема, че Наредбата като цяло съответства на изискванията за строежа на нормативните актове, регламентирани в Глава трета /чл.25 – чл.30, чл.32 и чл.33/ от Указ № 883 от 24.04.1974 г. за прилагане на ЗНА във връзка с чл.9, ал.3 от ЗНА. С оглед

изложеното се приема, че не е налице основание за отмяна по чл.146, т.2 от АПК, във връзка с чл.196 от АПК.

Относно спазване на административнопроизводствените правила в производството по издаване на нормативен акт, в частност на протестираните разпоредби:

Редът за издаване на нормативен административен акт е регламентиран в чл.77 от АПК, съгласно която разпоредба компетентният орган издава нормативен акт, след като обсъди проекта, заедно с представените становища, предложения и възражения.

Приложими към издаването на нормативни актове, на основание чл.80 от АПК, са и разпоредбите на ЗНА.

Съгласно императивната разпоредба на чл.26, ал.2 от ЗНА / ред. ДВ, бр. 46 от 2007 година/, преди внасянето на проект на нормативен акт за издаване или приемане от компетентния орган съставителят на проекта го публикува на интернет страницата на съответната институция заедно с мотивите, съответно доклада, като на заинтересованите лица се предоставя най-малко 14-дневен срок за предложения и становища по проекта.

В чл.94, ал.1 на Правилника за организацията и дейността на ОбС – Радомир /служебна справка на интернет страницата на Община Радомир/ е предвидено проекти на правилници, наредби, инструкции и решения да могат да внасят кметът на общината и общинските съветници. В случая се установи, че проектът на Наредбата е изготвен от кмета на Община Радомир.

Проектът на наредбата е публикуван на интернет страницата на община Радомир на 05.12.2013 г., което се установява от представена по делото разпечатка от официалния интернет сайт и след извършен преглед на същия от страна на съда. Предоставена е възможност заинтересованите лица да представят мнения, становища и препоръки. Посочен е начина за това - на официалната интернет страница на община Радомир, на имейла на община Радомир или писмено в деловодството на общината. Определен е 14-дневен срок от публикуването.

Съдът служебно събра и доказателства, че към настоящия момент проектът на Наредбата и мотивите към него се намират на страницата на ОбС - Радомир, в раздела „Проекти на наредби“ с дата на публикуване 05.12.2013 г.

Проектът е внесен за разглеждане от кмета на община Радомир пред ОбС – Радомир с Докладна записка вх. № О-250/06.12.2013 г., което показва, че срокът за предложения и становища е бил достатъчен и съобразен с изискването на тогава действащата разпоредба на чл.26, ал.2 от ЗНА /14-дневен срок/. По делото не са представени доказателства за постъпили или не мнения и предложения от заинтересовани лица, нито за публикуването на справка за такива на интернет страницата на общината, но съдът не намира това за нарушение на процедурата,

тъй като правилото на чл.26, ал.5 от ЗНА е в сила от 04.11.2016 г. / т.е. след изменението на ЗНА с ДВ, бр. 34 от 2016 г./.

С оглед на горното съдът приема, че в процедурата по приемането на Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на община Радомир процедурата по изработване на проект на подзаконов нормативен акт е спазена. Законодателят е придал важно значение на предварителното разгласяване и обсъждане на проекта за нормативен акт с всички заинтересовани лица и организации преди внасянето му за обсъждане и приемане от компетентния орган. По този начин се осигурява възможност за изразяване на мнения, становища и възражения на заинтересованите лица, което би могло да доведе до приемане на различна редакция на оспорената Наредба, респективно на протестиращия текст. Уведомяването на заинтересованите лица – бъдещи адресати на нормативния акт, и предоставянето на възможност за обсъждане на проекта на същия, е израз на основни принципи на административния процес – на откритост, съгласуваност, публичност и прозрачност - чл.26, ал.1 от ЗНА и чл.12 АПК, като целта да се гарантира обоснованост и стабилност на административните актове, в случая е постигната.

От доказателствата по делото се установи, че при издаването на Наредбата са съобразени изискванията на чл.28 от ЗНА /ред. ДВ, бр. 46 от 2007 г./. Проектът е придружен от мотиви, съответно доклад, които съгласно цитираната норма имат и минималното, макар в някои части бланкетно, задължително съдържание.

По отношение процедурата по чл.27, ал.2, ал.3 и ал.4 във вр. с чл.21, ал.1, т.7 от ЗМСМА за кворум, мнозинство и явно гласуване, от доказателствата по делото се установява, че при приемането на Наредбата същата е съобразена.

Съгласно чл.5, ал.5 от Конституцията на РБ всички нормативни актове се публикуват, като влизат в сила три дни след обнародването им, освен когато в тях е определен друг срок. Съгласно чл.22, ал.2 от ЗМСМА се разгласяват на населението на общината в срока по ал.1 /7-дневен срок от приемането им/ чрез средствата за масово осведомяване, чрез интернет страницата на общината или по друг подходящ начин, определен в правилника по чл.21, ал.3. Този текст е в съответствие с чл.37, ал.3 от ЗНА /ред. ДВ, бр.46 от 2007 г./, регламентиращ правило нормативните актове на общинските съвети да се обнародват в печата или да се разгласяват по друг начин на територията на общината. Такова е и съдържанието на разпоредбата на чл.78, ал.3 от АПК.

По делото не са представени доказателства за датата на която е обнародвана процесната наредба, приета с Решение № 1 от 31.01.2014 г. по Протокол № 1 от същата дата на Общински съвет – Радомир. Като такова съдът приема наличието на текста ѝ в интернет сайта на община Радомир в раздел „Наредби“ за 2014 г.

Публикуването на нормативния акт е началният момент, от който този акт произвежда своето правно действие. До момента на

обнародване наредбата е „недовършен“ нормативен акт. Обнародването е елемент от предписаната от Конституцията на РБ, ЗНА и ЗМСМА процедура по издаването на нормативни административни актове на общинските съвети и неизвършването му е съществено нарушение на процесуалните правила, защото е пречка актът да произведе своето правно действие. Прилаган до датата на обнародването, необнародваният нормативен акт създава нежелана от правния ред привидност, че има правно действие и валидно регулира обществените отношения.

Липсата на категорични данни относно момента на обнародване на нормативния акт по своя характер представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, основание за отмяна на нормативния акт, в частност на оспорената негова разпоредба, съгласно чл.146, т.3, във връзка с чл.196 от АПК. В тази насока е и трайната съдебна практика на Върховния административен съд.

Горното налага извода, че при приемането на Наредбата, в частност на протестираната разпоредба, ОбС – Радомир е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила, поради което е налице основание за отмяна на протестираната разпоредба по чл.146, т.3, във връзка с чл.196 от АПК.

Относно съответствието на оспорената разпоредба на чл.28 от Наредбата с материалния закон:

Общинският съвет, като орган на местно самоуправление /чл.18, ал.1 от ЗМСМА/, решава самостоятелно, в кръга на предоставената му от закона компетентност, въпроси от местно значение /чл.17, ал.1 от ЗМСМА/.

Съгласно чл.76, ал.3 от АПК общинските съвети издават нормативни актове, с които уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен обществени отношения с местно значение.

Съгласно чл.21, ал.2 от ЗМСМА общинският съвет, в изпълнение на правомощията си по ал.1, приема правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения.

Наредбата е нормативен акт, който се издава за прилагане на отделни разпоредби или други подразделения на нормативен акт от по-висока степен /чл.7 ал.2 от ЗНА/. Идентична е разпоредбата на чл.75, ал.2 от АПК съгласно която нормативните административни актове се издават по прилагане на закон или подзаконов нормативен акт от по-висока степен.

Всеки ОбС може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по – висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение /чл.8 от ЗНА/.

В чл.15, ал.1 от ЗНА е предвидено, че нормативният акт трябва да съответства на Конституцията на РБ и на другите нормативни актове от по-висока степен. Ако постановление, правилник, наредба или инструкция противоречат на нормативен

акт от по-висока степен, правораздавателните органи прилагат по-високия по степен акт /чл.15, ал.3 от ЗНА/.

В тази връзка съдът намира, че протестът срещу разпоредбата на чл.28 от Наредбата за определяне размера на местните данъци в община Радомир е основателен.

Съгласно чл.28, ал.1 от Наредбата, размерът на данъка за жилищни, нежилищни, смесени и незастроени имоти на жителите и предприятията от гр. Радомир е 1,5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот, а според ал.2, размерът на данъка за жилищни, нежилищни, смесени и незастроени имоти на жителите и предприятията от община Радомир без гр. Радомир – 2 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Разпоредбата на чл.22, ал.1 от ЗМДТ гласи, че „Общинският съвет определя с наредбата по чл.1, ал.2 размера на данъка: 1. за недвижимите имоти, с изключение на недвижимите имоти по т.2, в граници от 0,1 до 4,5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот“, а т.2 се отнася за „жилищни имоти, разположени на територията на населено място или селищно образувание, включени в Списъка на курортите в Република България и определяне на техните граници, приет с Решение на Министерския съвет № 153 от 24 февруари 2012 г., които за съответната година не са основно жилище на данъчно задълженото лице, не са отдадени под наем и не са регистрирани като места за настаняване по смисъла на Закона за туризма“. Населените места от територията на гр. Радомир, в т.ч. и самият град Радомир, не попадат в хипотезата на т.2, следователно за тях данъкът трябва да се прилага по начинът, определен в чл.22, ал.1, т.1 от ЗМДТ. Последната разпоредба не прави разграничение между вида на имотите, местоположението им и задължените лица. Определянето на различна данъчна основа в чл.28, ал.1 и ал.2 от протестираната Наредба, макар и в границите на чл.22 от ЗМДТ, е недопустимо от гледна точка на закона.

Предвид изложеното протестът в тази му част е основателен. Приемането на текста на чл.28 от Наредбата е в противоречие и с чл.8 от ЗНА, доколкото в случая не се регламентират неуредени със закон обществени отношения.

С оглед на това протестираната разпоредба на чл.28 от Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на община Радомир следва да бъде отменена. Налице е основанието по чл.146, т.4 във връзка с чл.96 от АПК, тъй като същата не е съобразена с императивното правило на чл.15, ал.1 от ЗНА, а освен това е приета в противоречие с чл.8 от ЗНА.

Относно разноските:

С оглед изхода на делото направеното искане от вносителя на протеста за присъждане на направените съдебни разноски е основателно. Предвид това, Общински съвет – Радомир, следва да заплати на Окръжна прокуратура – Перник сумата от 20.00 /

двадесет/ лева, представляваща такса за обнародване в Държавен вестник.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл.193, ал.1 от АПК, настоящият съдебен състав на Административен съд – Перник

РЕШИ :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ протест на Окръжна прокуратура Перник срещу разпоредбите на чл.22, чл.49, ал.1 и ал.7, чл.50, ал.1 и ал.2, чл.51, чл.56 и чл.65, ал.1, ал.2, ал.3 и ал.5 от Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на община Радомир, приета с Решение № 1 от 31.01.2014 г. на Общински съвет – Радомир /изменяна и допълвана с Решение № 51 по Протокол № 7 от 26.01.2016 г., Решение № 238 от 29.09.2016 г., Решение № 183 по Протокол № 12 от 19.12.2017 г., Решение № 10 по Протокол № 1 от 29.01.2019 г., Решение № 9 по Протокол № 1 от 29.01.2019 г., Решение № 64 по Протокол № 4 от 11.04.2019 г., Решение № 57 по Протокол № 5 от 31.01.2020 г./, КАТО НЕДОПУСТИМ и ПРЕКРАТЯВА ПРОИЗВОДСТВОТО В ТАЗИ МУ ЧАСТ.

ОТМЕНЯ разпоредбата на чл.28 от Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на община Радомир, приета с Решение № 1 от 31.01.2014 г. на Общински съвет – Радомир /изменяна и допълвана с Решение № 51 по Протокол № 7 от 26.01.2016 г., Решение № 238 от 29.09.2016 г., Решение № 183 по Протокол № 12 от 19.12.2017 г., Решение № 10 по Протокол № 1 от 29.01.2019 г., Решение № 9 по Протокол № 1 от 29.01.2019 г., Решение № 64 по Протокол № 4 от 11.04.2019 г., Решение № 57 по Протокол № 5 от 31.01.2020 г./, КАТО НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНА.

ОСЪЖДА Общински съвет – Радомир да заплати на Окръжна прокуратура – Перник съдебни разноски по делото в размер на 20,00 /двадесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване чрез Административен съд - Перник пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЛЕД ВЛИЗАНЕ В СИЛА на решението, на основание чл.194 от АПК във връзка с чл.22, ал.2 от ЗМСМА, съдебният акт да бъде обнародван от Общински съвет - Радомир, по реда, по който следва да се обнародват приетите от него подзаконовни нормативни актове, а именно: чрез средствата за масово осведомяване, чрез интернет страницата на общината и по друг подходящ начин, съгласно чл.21, ал.3 от ЗМСМА.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2. /п/